

AYYA ①

Ở PHỐ YOP

CHÂU PHI SÔI ĐỘNG

Lời: Marguerite Abouet
Tranh: Clément Oubrerie
Người dịch: Dương Đăng

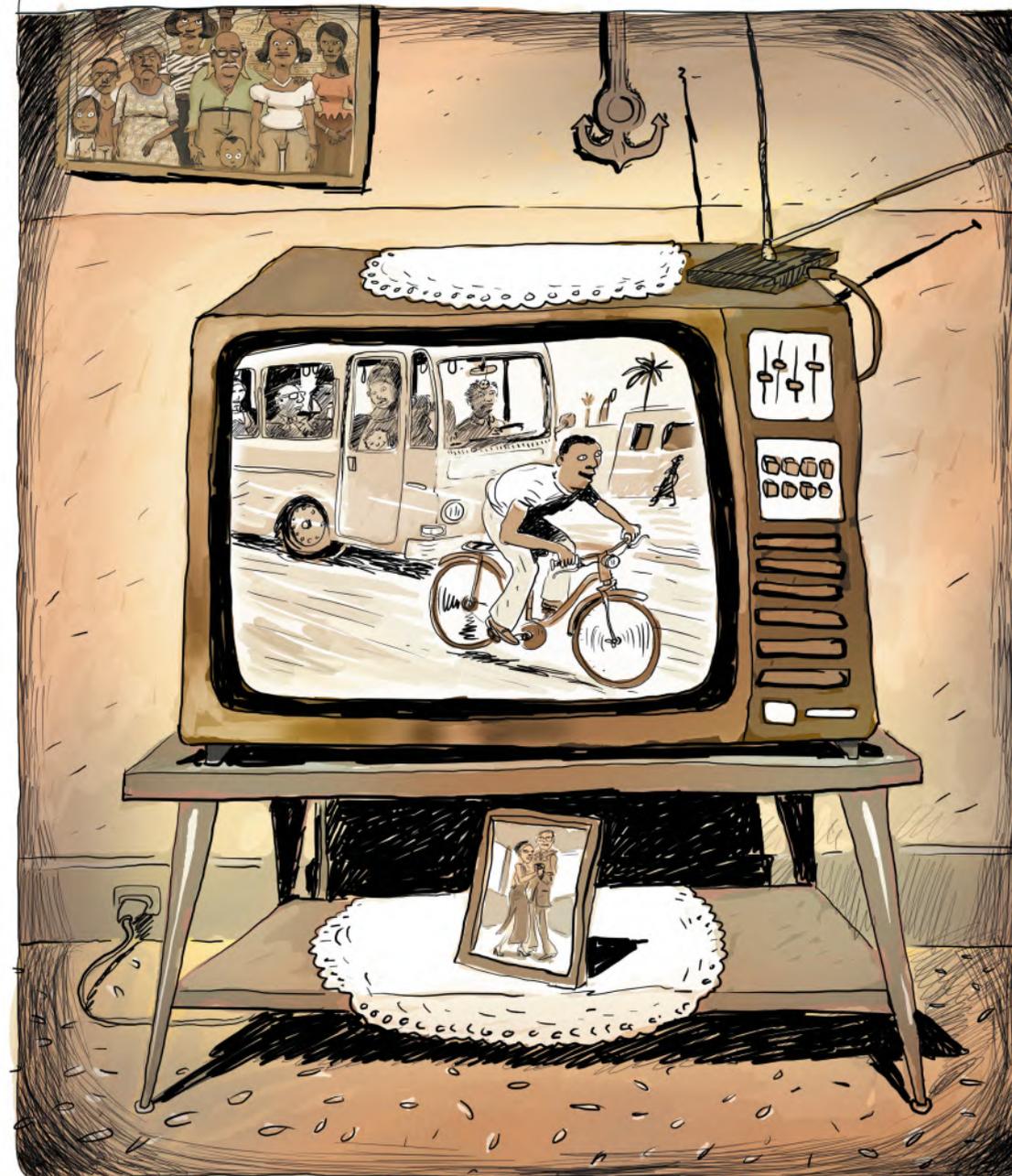

(Dành cho tuổi trưởng thành)

 WingsBooks

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Năm 1978, Bờ Biển Ngà, đất nước xinh đẹp của tôi, lần đầu tiên có một chiến dịch quảng cáo lên sóng truyền hình. Quảng cáo này hết lời ca ngợi giá trị của Solibra, loại bia nổi tiếng khắp Tây Phi. Dago, danh hài đình đám thời đó, chỉ cần tu một ngụm là có sức đạp xe vượt cả xe buýt.

Mỗi khi quảng cáo phát sóng, tức là vào 19 giờ hàng ngày, bố tôi, một cán bộ công ty Solibra, sẽ tập hợp cả gia đình và bạn bè ngồi xem trong phòng khách.

Đây là bố tôi, ông Ignace, hãnh diện như thể mình là chủ công ty vậy.

Còn người phụ nữ xinh đẹp ngồi cạnh là mẹ tôi, bà Fanta, trợ lý ban Giám đốc của hãng Singer kiêm thấy lang bán thời gian.

Ngồi bên trái là Adjoua, một trong những cô bạn thân của tôi, cùng bố mẹ cậu ấy, ông Hyacinte và bà Korotoumou.

Kế đó là Bintou, cũng là bạn tôi, một cô nàng tiệc tùng chính hiệu, thường tận hưởng từng giây phút trên sàn nhảy hơn là làm việc khác, và Koffi, bố cậu ấy.

Em trai tôi, Fofana, một thợ săn thần lẩn trốn danh, và Akissi, "cái bóng" dính như đĩa, cũng là em gái của nó.

Cuối cùng là tôi, Aya, 19 tuổi, đang hết sức ngán ngẩm khi người ta có thể cho rằng bia là một loại vitamin.

Chúng tôi đều sống ở Yop, một con phố bình dân ở Abidjan, nơi chúng tôi gọi là "Yop city", cho giống mấy bộ phim Mĩ.

Khi các quán maquis¹ bắt đầu đông nghẹt người, không khí kì nghỉ như lan ra trong gió,

và đó cũng là lúc mọi việc bắt đầu rời ren...

¹Nhà hàng nhỏ ngoài trời, nơi mọi người có thể nhậu, một đặc sắc của Bờ Biển Ngà.